

Streszczenie. Katecheza I. Ks. Wiesław Łużyński. Rola Ducha Świętego w życiu Trójcy Świętej.

Kościół od zarania jego dziejów wyznaje z niezachwianą pewnością, że Duch Święty jest Miłością, która pochodzi od Ojca i Syna. Prawda o Trójcy Świętej jest tajemnicą. Człowiek nie jest w stanie zgłębić jej samym tylko rozumem. Zwłaszcza Osoba Ducha Świętego najbardziej przerasta wszystkie dostępne nam metody poznania. Mówiąc o Duchu Świętym, odwołujemy się najczęściej do symboli. Symbol wiatru podkreśla całkowitą spontaniczność i bezinteresowność działania. W ten sposób ujawnia się Duch w wydarzeniu Pięćdziesiątnicy: „*nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie wielkiego wichru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali*” (Dz 2,2). Kolejnym symbolem jest gołębica, która ukazuje się podczas chrztu Jezusa w Jordanie. Symbolizuje ona prostotę i niewinność. Innym symbolem jest ogień, który wyraża ciepło i światło, ale także niszczycielski żywioł. W Ewangelii chodzi bardziej o ukazanie ognia Bożej miłości. Całe Dzieje Apostolskie są ilustracją Ducha Świętego w pierwotnym Kościele. Żeby zrozumieć rolę Ducha Świętego w życiu Trójcy Świętej, należy najpierw przyrzeć się relacji Osób. Ojciec od nikogo nie pochodzi, Syn pochodzi od samego tylko Ojca, Duch Święty od Obydwoh, i to bez początku, zawsze i bez końca. Ojciec Rodziciel, Syn zrodzony, Duch Święty pochodzący, są współtotonni i równi sobie, współwszechmocni i współwiekuiści. Każde uzewnętrznienie działania którejkolwiek z Osób Trójcy Świętej jest wynikiem działania całej natury Bożej. Ta zaś jest jedyna, a przeto każdy jej akt jest wynikiem działania całej Trójcy Świętej. Św. Grzegorz z Nyssy mówił, że Ojciec, Syn i Duch Święty to jakby trzy pochodnie gorejące, z których druga zapala się od pierwszej, a trzecia od drugiej. Trójca jest więc jednością. Nie wyznajemy trzech Bogów, ale jednego Boga w trzech Osobach. Każda z nich jest całym Bogiem.

Działanie Ducha Świętego widać w misji i życiu Chrystusa, którą realizował w sposób widzialny i publiczny. W życiu i dziejach naśladowców Chrystusa Duch Święty wyzwala z mocy zła, daje siłę do walki z duchem ciemności, pomnaża nadprzyrodzoną radość z poznania Boga i z dawania o Nim świadectwa.

Duch Święty jest Miłością Ojca i Syna. Wzajemna miłość Ojca i Syna istnieje w Nich. Duch Święty jest Osobą – Miłością. Jeśli Bóg w Najświętszej Trójcy jest miłością to Duch Święty jest Miłością miłości. Miłość jest z Boga i jest Bogiem: jest nią właśnie Duch Święty, przez którego miłość Boża rozlewa się w sercach naszych i sprawia, że mieszka w nas Trójca. Jeśli dajemy komuś darmowo podarunek, bo mu życzymy dobra, to najważniejsze co w darze niesiemy, to

miłość. Ponieważ Duch Święty pochodzi w postaci Miłości, pochodzi też w postaci Daru. Duch Święty, Osoba – Miłość, Dar niestworzony, jest jakby źródłem z którego wszystko pochodzi w stworzeniu; jest jakby ogniem miłości, który rozsiewa iskry rzeczywistości i dobra we wszystkich rzeczach.

Nasza głęboka skłonność do życia w relacji, do nawiązywania kontaktów międzyludzkich, do tworzenia więzi, ma swoje źródło w życiu Trójcy Świętej. Jesteśmy przecież stworzeni na obraz i podobieństwo Boga. On natomiast nie jest samotnikiem. Jest Trójcą miłujących się Osób. Dlatego też, nasza skłonność do życia społecznego i do życia w relacji jest śladem Bożego podobieństwa w nas. Duch Święty jest więzią miłości. Dlatego też, zwróćmy i my uwagę na jakość naszych relacji międzyludzkich.